

דף ל"ט

עבירה מטמטמת לבו של אדם

תנא דבי רבי ישמעאל, עבירה מטמטמת [=אוטמת וסותמת מכל חכמה] לבו של אדם, שנאמר, "אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם" (ויקרא י"א מ"ג), אל תקרי "ונטמאתם" [כלומר "ונטמאתם" כקריאתו, כאילו נכתב באלף, שהוא לשון טומאה], אלא "ונטמתם", [ככתיבתו בלא אלף, שמשמעותו לשון טמטום וסתימה].

"ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם"

נאמר, "ולא תטמאו בהם ונטמאתם בם", וכך משמעות הכתוב, **אל תטמאו בהם, ואם תטמאו, סוף ונטמתם יותר ויותר.**

אדם מטמא עצמו מעט – מטמאים אותו הרבה, [כלומר מניחין אותו ליטמא הרבה].

אדם מטמא עצמו מלמטה – מטמאים אותו מלמעלה.

אדם מטמא עצמו בעולם הזה – מטמאים אותו לעולם הבא.

"והתקדשתם והייתם קדושים"

נאמר, "כי אני ה' אלקיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ" (ויקרא י"א מ"ז), וכך משמעות הכתוב, **התקדשו אתם, ואם תעשו כן, סוף שתהיו קדושים יותר ויותר.**

אדם מקדש עצמו מעט – מקדשים אותו הרבה.

אדם מקדש עצמו מלמטה – מקדשים אותו מלמעלה.

אדם מקדש עצמו בעולם הזה – מקדשים אותו לעולם הבא.

סליק פרק אמר להם הממונה